

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové v právní věci žalobce: **T. R.**, bytem XXX, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ve věci sp. zn. 3 A 184/2016,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 1. 12. 2016 zdejšímu soudu e-mailovou zprávou, potvrzenou dne 5. 12. 2016 písemně, napadl žalobce nezákonný zásah žalovaného ve věci vedené pod sp. zn. 3 A 184/2016, který měli způsobit soudci 3. senátu: „[...] *v rozporu s rozvrhem práce soudu tím, že porušili čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 42 odst. 2 zák. č. 6/2002 Sb. (§ 40 až § 44 zák. č. 6/2002 Sb.)* [...]“. Žalobce také soud požádal o osvobození od soudního poplatku a zajištění bezplatného právního zastoupení. Rovněž poukázal na skutečnost, že jsou vyloučeny s ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2016, sp. zn. Nad 243/2016, všechny specializované senáty správního úseku Městského soudu v Praze včetně předsedy soudu. Žalobce žádá soud, aby vyslovil zákaz žalovanému pokračovat v porušování práva a přikázal mu obnovit stav, který tu byl před jeho zákonem, nebo rozhodl, že provedený zásah byl nezákonný.

Soud se přípisem ze dne 10. 2. 2017, č. j. 3A 222/2016-5, obrátil na Nejvyšší správní soud s návrhem na delegaci nutnou dle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud v přípise ze dne 17. 2. 2017, č. j. Nad 89/2017-90, zdejšímu soudu sdělil, že návrh na delegaci byl podán předčasně. Zároveň podotkl, že zdejší soud by neměl povinnost předložit věc k rozhodnutí o námitce podjatosti tehdy, pokud by žalobu bylo možné odmítnout.

Podle § 2 s. ř. s. „[v]e *správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon*“.

Podle § 85 s. ř. s. „[ž]aloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný“.

Pravomoc správních soudů je definována v § 2 ve spojení s § 4 s. ř. s. prostřednictvím 3 podmínek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2008,

č. j. 4 Ans 9/2007-197, č. 1717/2008 Sb. NSS; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz). Správní soudy v rámci své pravomoci přezkouvávají pouze

1. činnost orgánů moci výkonné,
2. která se týká veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob,
3. přičemž se jedná o činnost těchto orgánů v oblasti veřejné správy.

Ačkoli žalobce označil svoji žalobu jako *žaloba pro zmatečnost* a *žaloba na obnovu řízení*, z obsahu je zjevné, že se jedná o zásahovou žalobu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Jestliže žalobce napadá zásahovou žalobou řízení vedené žalovaným pod nadepsanou spisovou značkou v oblasti správního soudnictví, zjevně není naplněna první ani třetí z podmínek. Řízení totiž nevede orgán moci výkonné, ale soud jako orgán moci justiční. Výkon pravomoci správních soudů rovněž není výkonem veřejné správy, ale výkonem soudnictví (srov. čl. 81 a čl. 90 Ústavy České republiky; čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Z těchto důvodů soud nemá pravomoc k přezkumu řízení vedeného pod nadepsanou spisovou značkou v rámci zásahové žaloby a jsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nedostatek pravomoci je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení.

Z těchto důvodů soud žalobu odmítl. S ohledem na § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož soud žalobu odmítl, stalo se nadbytečné rozhodovat o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Závěrem soud uvádí, že i kdyby podanou žalobu posuzoval jako *žalobu pro zmatečnost* či *žalobu na obnovu řízení*, rovněž by musel dospět k závěru o odmítnutí. Žalobu pro zmatečnost totiž soudní řád správní vůbec neupravuje, tudíž takovou žalobu nelze ve správním soudnictví podat. Co se týče obnovy řízení, ta je dle § 111 ve spojení s § 114 s. ř. s. přípustná jen proti pravomocnému rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí. Řízení ve věci sp. zn. 3 A 184/2016 však rozsudkem ukončeno nebylo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. prosince 2017

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení: H.

